

CONSIDERAȚII AMR – FILIALA CLUJ ȘI UNJR PRIVIND ROLUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII ÎN REVOCAREA MEMBRILOR SĂI

Referitor la notele întocmite de Direcția de legislație, documentare și contencios privind procedura de revocare a membrilor consiliului Cristi Vasiliță Danileț, din partea judecătorilor și Alina Ghica, din partea curților de apel, ce se regăsesc pe site-ul consiliului la adresa http://www.csm1909.ro/csm/linkuri/11_02_2013__54324_ro.pdf, înțelegem să formulăm următoarele precizări:

a) În ceea ce privește procedura de revocare, nu reiterăm textele de lege, care sunt detaliate în cele două note, însă dorim să subliniem câteva aspecte legate de interpretarea lor de către direcția de specialitate.

Astfel, în ceea ce privește declanșarea procedurii, aceasta s-a realizat, în ambele cazuri, de către o instanță de la nivelul la care funcționează cei doi judecători amintiți, fiind vorba despre Judecătoria Râmnicu Vâlcea și Curtea de Apel Cluj. Adunarea generală a unei instanțe poate fi convocată de 1/3 parte din judecători, ceea ce s-a și întâmplat, împrejurare reținută în notă.

Deși interpretează textele restrictiv, în sensul că majoritatea de 2/3 dintre cei care votează într-o adunare generală trebuie să se raporteze la numărul total al judecătorilor, chiar dacă unii lipsesc din adunarea generală, sunt în concediu de maternitate, detașați, membri CSM etc, aceste aspecte nu pot influența rezultatul, pentru că, chiar în aceste condiții restrictive, cele două majorități cerute de lege, sunt întrunite, în favoarea revocării votând majoritatea simplă a judecătorilor, respectiv curților de apel, iar, în cadrul adunărilor generale luate în calcul, au votat o majoritate calificată de 2/3 dintre judecătorii acelei instanțe, inclusiv detașați etc.

Erorile materiale din sesizarea Judecătoriei Râmnicu Vâlcea nu sunt de natură a influența rezultatul, așa cum rezultă și din nota direcției.

Se încearcă, însă, găsirea unui viciu de procedură în modul de convocare a adunărilor generale.

Reamintim că prima procedură de revocare a fost declanșată de Tribunalul Cluj, la solicitarea AMR – Filiala Cluj, în cazul dnei judecător Viorica Bejinaru.

Pentru că, în regulamentul privind organizarea și funcționarea consiliului nu existau dispoziții privind procedura revocării, am cerut

consiliului ca, simetric cu procedura alegerilor membrilor CSM, consiliul să fie cel care convoacă adunările generale ale instanțelor, după declanșarea procedurii de revocare de către una dintre acestea. Reamintim că, potrivit chiar textelor de lege invocate în nota direcției, o adunare generală a unei instanțe nu are calitatea de a convoca alte adunări generale. Acestea pot fi convocate doar de președinte, 1/3 din judecători, colegiul de conducere al acelei instanțe sau CSM.

Pentru că se vorbește de simetrie cu procedura alegerilor, în lipsa unei prerogative recunoscute de lege adunării generale declanșatoare de a convoca alte adunări, CSM are obligația, la cererea adunării generale care a declanșat procedura, să stabilească o dată unică pentru convocarea în vederea consultării a celorlalte adunări generale de la nivelul aceleiași instanțe (sau parchet). Subliniem că aceste adunări generale nu au opțiunea de a se convoca sau nu, la cererea președintelui (existând președinți care au refuzat convocarea), a colegiului de conducere sau a unei treimi dintre judecătorii respectivelor instanțe, ci sunt obligate să o facă și să-și spună părerea în legătură cu revocarea sau nu a membrului respectiv. De asemenea, participarea la aceste adunări generale nu este una facultativă, ci este o obligație legală, ca și participarea la oricare adunare generală, nerespectarea ei însemnând încălcarea unei atribuții prevăzute de lege.

CSM, la acea dată, în loc să introducă dispozițiile solicitate în regulamentul său de organizare și funcționare, a dat o hotărâre distinctă a Plenului, este vorba despre Hotărârea nr. 714/2006, la care se face referire în nota direcției, care se regăsește pe site-ul consiliului la <http://www.csm1909.ro/csm/index.php?cmd=0301&tc=s>, prin care a stabilit, în mod cât se poate de confuz și interpretabil, că „adunarea generală a instanței la care s-a declanșat procedura revocării membrului Consiliului Superior al Magistraturii gestionează această procedură la nivelul tuturor instanțelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere, colectează materialele întocmite de toate adunările generale și centralizează rezultatul votului” (s.n.).

Iată, deci, că, la acea dată, consiliul a refuzat să reglementeze procedura în detaliu, deși i s-a cerut acest lucru, cu intenția nedisimulată de a împiedica finalizarea, din cauza impedimentelor legale deja învederate, a oricărei proceduri. Nota direcției chiar precizează că, până acum, nu a fost finalizată vreo procedură. Dar,

iată că acum adunările generale au finalizat procedura, cu sau fără reglementare expresă.

Nu este necesară vreo schimbare de legislație în acest sens, cum greșit susține nota direcției, consiliul fiind abilitat prin lege să-și adopte regulamentul de organizare și funcționare, normele privind procedura de revocare a membrilor și alegerea conducerii trebuind să fie cuprinse în acest regulament. Nu se pune problema unor discuții ulterioare pe aceste modificări, pentru că acest lucru i s-a solicitat deja consiliului, iar acesta s-a eschivat. De altfel, la conferința internațională organizată de UNJR în noiembrie anul trecut, pe tema consiliilor judiciare din Europa, la care au fost invitați cei doi judecători revocați, participând, dintre ei, doar domnul judecător Danileț, în materialul referitor la transparența activității consiliului și integritatea membrilor săi, a fost atins acest punct sensibil, referitor la refuzul consiliului de a adopta reglementări care să transparentizeze activitatea sa, pentru ca, apoi, să se poată ascunde în spatele lipsei de reglementare, fiind avansată propunerea de completare a regulamentul de organizare și funcționare în sensul arătat.

Dacă, în ședința Plenului, consiliul și-ar însuși nota direcției de specialitate, ar încălca unul dintre cele mai elementare principii de drept, invocându-și propria turpitudine. Cu alte cuvinte, refuză să reglementeze, pentru ca apoi, invocând lipsa de reglementare, să adopte orice soluție, în cazul de față, o soluție de protejare a membrilor săi în fața singurei modalități de evaluare a activității lor în calitate de membru CSM.

Așadar, concluzia relevantă care trebuie avută în vedere este aceea că au fost întrunite cele două majorități cerute de lege, dincolo de orice dubiu, neputându-se invoca încălcarea unei proceduri inexistente din motive imputabile consiliului.

b) Cât privește fondul revocării, respectiv motivele de revocare, acestea nu pot fi cenzurate de consiliu. Dacă tot se vorbește de simetrie, așa cum adunările generale nu argumentează de ce consideră că e bine să aleagă un membru în consiliu, nu trebuie să arate CSM (decât, eventual, din dorința ca acesta să-și îmbunătățească în viitor activitatea) de ce consideră că membrul revocat nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiilor pentru care a fost ales în consiliu.

Chiar trecând peste acest considerent, adunările generale au arătat

motivele, iar acestea nu pot fi cenzurate de consiliu pe fond, întrucât, reamintim, membrii consiliului nu sunt evaluați pe perioada mandatului pentru modul în care și-au îndeplinit atribuțiile, evaluarea lor realizându-se prin existența sau lipsa unei proceduri de natura celei despre care discutăm.

A-și aroga dreptul de a cenzura pe fond hotărârile adunărilor generale echivalează cu a se evalua singuri, ceea ce niciun judecător sau procuror nu poate face, în cazul lor existând comisii de evaluare.

În plus, în acest mod, consiliul s-ar transforma în judecătorul propriei cauze. Desigur, s-ar putea susține că cei doi membri revocați se abțin (și anticipăm că doar fiecare în cauza proprie, nu și a celuilalt aflat în situație similară), însă nu trebuie neglijat faptul că ar fi un mijloc de protecție împotriva oricărei revocări ulterioare și o descurajare a oricărui demers de această natură în viitor.

Din toate aceste considerente, cerem consiliului să înlăture nota direcției de specialitate și să dea curs solicitărilor adunărilor generale.

Judecător Andrea A. Chiș, președinte AMR – Filiala Cluj

Judecător Natalia Roman - președinte UNJR